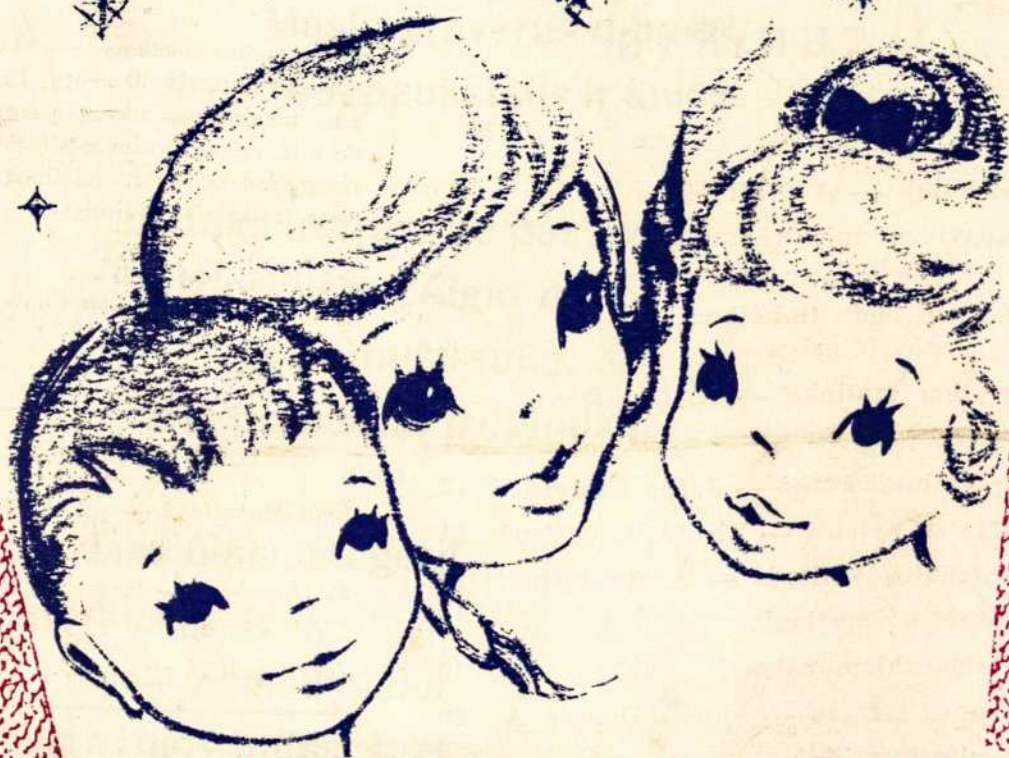

EGLUTE

1963

SAUSIS

Nr. 1

eglutė

vaikų laikraštėlis

TURINYS

	psl.
Prisimink — A. Kašiubienė	3
Padavimas apie Rūpintojėlio atsiradimą — Jonas Miškinis ..	4
Naujujų metų linkėjimai — Jonas Minelga	6
Dvylika brolių — N. Butkienė ..	7
Patarlės	11
Nuostabioji žvakė — Jurga Saulytė ..	12
Rūta ir Vytenis — Birutė Vindašienė ..	14
Antanukas keliauja — A. Bendorius ..	15
Lietuvos žemėlapis	16
Pasidarykime patys	19
Žiemos miegas — suliet. Danutė A. ..	20
Ženijosi pelėda — liaudies kūrybos eil.	21
Truputį pagalvok	22
Žvakės galvosūkis	23
“Eglutės” skaitytojai rašo	24
Eksperimentai — Alek. Pakalniškis ..	27
Linksmiau	29
Padėka “Eglutės” draugams	30
Galvosūkių atsakymai	31
Šventės ir vardinės — St. Yla ir A. Salys	32

SAUSIS
1963

LEIDŽIA

Lietuvių Kultūros Institutas

REDAGUOJA IR ADMINIS-
TRUOJA Nekaltai Pradėtosios
Marijos Seserys

Prenumerata metams — \$4.00,
atskiras numeris 40 centų. Pini-
gus, užsakymus, adresų pakeiti-
mus ir raštus prašome siųsti ir
visais redakcijos ir administra-
cijos reikalais kreiptis:

“EGLUTĖ”,
Immaculate Conception Convent,
R. F. D. 2,
Putnam, Connecticut

ILIUSTRACIJOS

Eglė Muliolienė — psl. 1, 32.
“Lux Christi” klišė — 5.
P. Osmolskis — 6.
Lijolė Židonytė — 7, 9, 10, 11.
Jurga Saulytė — 12, 13.

EGLUTĖ—THE LITTLE FIR.
Magazine for children. Publish-
ed monthly except July and
August, by the Lithuanian Cul-
tural Institute. Office of Pub-
lication, Immaculate Conception
Convent, R. F. D. 2, Putnam,
Connecticut. Subscription \$4.00
yearly. Single copy 40¢. Entered
as second class matter March
27, 1952, Putnam, Connecticut,
under the act of March 3, 1879.

IMMACULATA PRESS
Putnam, Connecticut

PRISIMINK

Šaltis šala, sniegas krinta.
Ar žinai, kuo paukščiai minta?
Nėra žiemą kirminėlių.
Berk paukšteliams trupinėlių.

A. Kašiubienė

Valgo pusryčius Danutė,
Liko duonos jai riekutė.
Mesk, pravėrus dureles –
Tuoju paukštelis ir sules.

Jis toks mažas, be pastogės.
Slidžios žiemą Algio rogės.
Valgo jis sumuštinuką,
Beria paukščiui trupinuką.

Taip, vaikučiai, Jūs geri!
Aukit mieli ir savi.
Jūs širdelės meile plaka
Ir paukštelis daina šneka.

PADAVIMAS APIE RŪPINTOJĖLIO ATsirADIMĄ

Jonas Miškinis

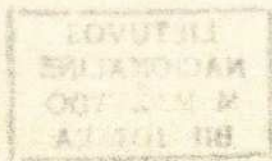
Seniai, labai seniai, ėjo linksmas keleivis keliu. O taip tylu žemėje ir taip linksma buvo keleiviui. Eina jis pro mažytę pakrypusią trobelę. Sustoja. Girdi kažką kuždant. Prisiglaudžia prie lango ir žiūri.

Mažas vaikutis keliasi, klaupia lovytėje, rankeles gražiai sudeda, žiūri į kryželį prie sienos ir sako: — Dovanok, Dievuli, kad Tau užmiršau “labanakt” pasakyti, užmiršau maldele sukalbėti. Marija, pasakyk Dievuliui, kad aš Jį myliu. Paprašyk jo, kad mano tėvelis ir mamytė būtų sveiki, kad mes duonelės visada turėtume, kad aš užaugčiau didelis ir geras vyras. Ačiū, Marija, — pasakė vaikutis ir atsigulė.

Dabar nusišypsojo keleivis, apsidairė ir atsisėdo pakelėj ant akmens pailsėti. Suošė netoliese didžiulė liepa, pakvipo jos žiedai. Atsikėlė keleivis, priėjo prie liepos.

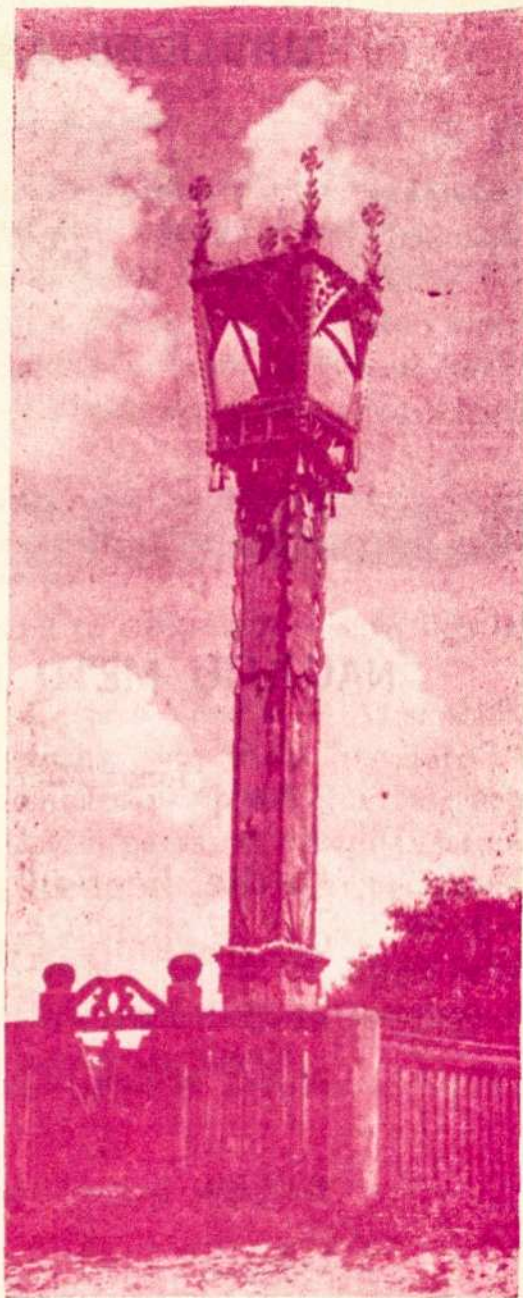
— Liepele, tavo šakose palieku šį Rūpintojėlį. Tegul mato jį žmonės laukuose, pakelėse, tegul atsimena visada, kad Dievas lanko jų laukus ir trobas, kad Dievas žiūri į jų darbus ir jų širdis ir rūpinasi jais.

Sulingavo liepos šakos, sucypsėjo pauktšeliai, kurie šimtmetinėj liepoj lizdelių buvo susikrovę, o keleivis grįžo atgal. Užlipo ant kalnelio, ištiesė plačiai rankas ir palaimino visus laukus, kur augo duonelė žmonėms, ir visas trobeles, kur ilsėjosi

žmonės po sunkių darbų ir jis, keičias, staiga išnyko.

Anksti gindamas gyvulius į lauką, piemenėlis pamatė liepos šakose Rūpintojėlį. Greit pašaukė savo tėvelį, kuris ėjo į lauką šieno pjauti, ir parodė jam. Patiko tėveliui Rūpintojėlis, padarė jam namelį — koplytėlę, kad lietus ant jo nelytų, kad saulė taip nekaitintų, ir įstatė Rūpintojėlį į tą namelį, o paskui prikalė prie storo liepos medžio.

Patiko žmonėms Rūpintojėlis. Džiaugėsi, kad pakelėse ir laukuose jie gali turėti Dievulį ir pradėjo iš medžio drožti Rūpintojėlius, padarė koplytelių ir jais papuošė pakelės ir laukų medžius. Ir žiūri dabar Rūpintojėlis į Lietuvos žmones, mato, ką jie veikia, kokios jų kančios ir ko jie verkia. O žmonės myli Rūpintojėlį, kepurę prieš jį nulenkia, tylomis maldele prie jo sukalba, gėlėmis papuošia.

NAUJŲJŲ METŲ LINKĖJIMAI

Jonas Minelga

Aukite, berniukai,
Gražūs kaip žirniukai.
Laukia, laukia tėviškėlė –
Nieks trispalvės neiškėlė!

Aukite, mergytės,
Gražios kaip pupytės.
Neškit, neškit rožių pyne –
Žūsta broliai už tėvynę!

Aukite, vaikučiai,
Darbštūs ir geručiai.
Jūsų dienos – laimės dienos,
Žydi, žydi kaip purienos!

DVYLIKA BROLIUKŲ

N. Butkienė

Iš senų laikų gyveno dvylika broliukų. Pats vyriausias Sausis, pats jauniausias Gruodis. O tarp jų Vasaris, Kovas, Balandis, Gegužis, Birželis, Liepa, Rugpjūtis, Rugsėjis, Spalis ir Lapkritis. Vienas už kito iš eilės tik vienu mėnesiu jaunesnis. Bet visi atrodo vienodai seni, su ilgomis barzdomis ir rankose lazdomis. Kiekviena lazda pagražinta karūna, tik jai vienai priklausančiu grožiu. Deja, šiandien ne visų galima matyti.

Patys broliukai buvo susigrupavę po tris kiekviename kampe ir kažinką tarp savęs šnibždėjo. Tik pirma grupė, baltai apsirengusi, garsiau už kitus kalbėjo.

— Broliuk Vasari, pastumk tu mūsų ugnį su savo ilga lazda, — paprašė Sausis.

— Neturiu laiko, — apgailestavo Vasaris. — Aš smarkiai treniruojuos apginti mūsų grupę "žiemą", nes kitaip "pavasaris" atkovos pasaulį nuo mūsų ir mus atstums kažinkaip toli. Juk vasario 2 dieną mūsų žiemos draugijos sutikimas su pavasario draugija. Jei mes kovą laimėsime, sniegas laikysis dar kelias savaites, o jei pralaimėsime, tai pavasaris pasišauks pagalbon saulutę ir jie bendrai išnaikins visus mūsų trijų mėnesių sunkaus darbo pėdsakus: ir sniego nepaliks nė vieno kamuoliuko ir ištirps šalčio jausmai. Be to, negalime užmiršti 16 Vasario, Lietuvos Nepriklausomybės šventės.

— Tikrai sakai, broliuk, — patvirtino Gruodis. — Tu turi didelius uždavinius. Net Dievulis, matydamas, kad tu negali suspėti visų savo darbų padaryti per 28 dienas, pridėjo tau kas ketvirtus metus po

vieną dieną. Bet ir aš nesnaudžiu. Juk gruodžio 24 dieną Kūčių vakaras. Su juo prasideda Kalėdų šventė. Vaikai ypatingai jos laukia. Jau du - tris mėnesius prieš tai kiekviena mokykla ruošiasi puikiau- siai atšvęsti šitą didelę šventę. Visi gieda kalėdines giesmes ir gražiai puošia eglutes. Po tąja eglute vaikai randa jiems padėtas dovanas. Ir kai gruodžio 24 dieną ant dangaus skliauto pasirodo pirma žvaigždė, prasideda pamaldos, varpai skamba ir visur girdėti įvairiomis kalbomis:

— Linksmų Kalėdų! — lietuviškai.

— Merry Christmas! — angliškai.

— Joyeux Noel! — prancūziškai.

Ir dar įvairiomis kitomis kalbomis.

Kiekviename name stalas kalėdiniais valgiais paruoštas. Po stal- tiese pakištas šienas, kaip prisiminimas, kad Kristus gimė ne lovytėje, o ant šieno. Mamytė dalinasi su tėveliu ir vaikais paplotėliu. Kampe stovi gražiai papuošta eglutė, o po ja — vaikams dovanos.

Kiek džiaugsmo aš, Gruodis, atnešu pasauliui su šia švente! Man rodos, kad esu svarbiausias brolis mūsų žiemos draugijoje.

— Nesididžiuok per daug, broliuk. Tu esi iš tikrųjų labai gar- bingas, nes tavo laikais gimė Karalių Karalius Jėzus Kristus, apie kurį Betliejaus žvaigždė pranešė visam pasauliui. Net tie kraštai, kur niekuomet nebūna nei šalčio nei sniego, žino apie Kalėdų šventę. Bet ir tu turi pripažinti, kad su mano pirma diena prasideda Nauji Me- tai! — išdidžiai kalbėjo Sausis. — Su manim prasideda visų žmonių, gyvulių, paukščių, vabalų, žuvų ir kitų sutvėrimų bei augalų gyveni- mas. Todėl sausio pirmą dieną visi džiaugiasi ir linksmi šaukia, vie- nas kitą sveikina taip pat įvairiomis kalbomis, kaip ir tavo Kalėdų dieną:

— Laimingų Naujų Metų! — lietuviškai.

— Happy New Year! — angliškai.

— Bonne Annee! — prancūziškai, ir taip toliau.

Be to, sausio 6-tą dieną didžiulė šventė Trijų Karalių, kurie nusilen- kė šventajam Kūdikiui ir atnešė jam dovanas.

— Labai garbinga mūsų žiemos brolija! — vienu balsu sušuko Gruodis, Sausis ir Vasaris.

— Tuose kraštuose, — tęsė jie, — kur žiema šalta, kaip Lietu- voje, mes gaminame sniegą, kuriuo užklojame žemę. Po šiuo sniegu žemė gali saldžiai išsimiegoti, lyg kūdikis po pūkuota antklode, kad sustiprintų savo jėgas ir išsaugotų augalų sėklas.

— Ko jie ten taip smarkiai triukšmauja? Sušnibždėjo pavasario broliukai: Kovas, Balandis ir Gegužis. — Būk mums Dievulis nėra davęs uždavinių!

— Tikrai, tikrai. Mūsų uždaviniai nėra nė kiek mažesni! — pabrėžė Kovas. — Juk aš pradedu pavasario sezoną su kova dėl mūsų ateities. Vasaris visuomet spiriasi pratęsti žiemą. Ir aš turiu atkakliai kovoti su juo. Po laimėtos kovos dažniausiai greit ateina Velykų šventės ir prasideda mano poilsio laikas.

Aišku, aišku, — paskubėjo patvirtinti Balandis. — Juk dažniau šioji šventė ateina mano laiku ir mes drauge su tavim ją saugojame. Kai ateina Velykos, visas pasaulis vėl džiaugiasi ir šaukia žmonės viens kitam:

— Su šventom Velykom! Su šventom Velykom! Aleliuja! Ypač vaikai džiaugiasi. Jie gauna šokoladinius kiaušinius ir zuikelius. Dažnai jie patys įvairiomis spalvomis dažo kiaušinius ir daro iš jų margučius. Prieš Velykas gimsta maži paukščiukai, zuikeliai.

— Kokie mes laimingi broliukai! — sušuko vienbalsiai Kovas ir Balandis.

— O mane jūs pamiršote, a...? Aš Gegužis, meilės mėnuo. O didžiausia pasaulyje meilė yra motinos meilė, todėl aš pašvęstas Dievo Motinos garbei. Ir vienas mano sekmadienių pašvęstas visų motinoms pagerbti. Tada visi vaikai sveikina savo mamytės, skiria joms dovanėles ir padeda namų darbuose. Be to, kiekvienas draugiškas žmonių subuvimas atviraime šiltame ore nešioja mano vardą — gegužinė.

— Ne, ne, broliuk, mes tavęs nepamiršome. Mes visi trys esame vienodai garbingi pavasario broliai. Valio, pavasaris, pasaulio meilės sezonas! Valio!

— Chi... chi... chi..., — tyliai pradėjo kvatoti trys vasaros broliukai: Birželis, Liepa ir Rugsjūtis.

— Jie taip užsikarščiavo, būk tai tik jiems vieniems priklauso visi metai, o tikrumoje jie visi kartu užima vos pusmetį. Juk mūsų vasaros laiko svarbiausias uždavinys pagaminti maistą visiems metams, ir žmonėms, ir gyvuliams ir paukščiams. Pasižiūrėkit aplink. Tik vasarą auga žolė, gyvulių pašaras. Tik vasarą auga javai, žmonių pagrindinis maistas. O kiek visur gražių gėlių, daržovių, uogų. Tik vasarą žmonės gali džiaugtis maudyklomis. Vasara yra geriausias sezonas statybai. O kokių vasara turi gražių švenčių: birželio mėnesį Dievo Kūno, liepos mėnesį šventoji Marija Magdalena, o rugsjūtį Žolinė — švč. Marijos ėmimas į dangų.

— Tikrai visi mumis džiaugiasi, o ypač vaikai, kurie vasaros metu turi ilgiausias nuo mokslo atostogas. Vaikai gali visas dienas praleisti gryname ore, gamtoje, maudytis ežeruose, upėse ir jūroje, sportuoti, pasivaikščioti miškuose, kalnuose. Ne vienas metas, kaip vasaros metas, neteikia žmonėms tiek progų maloniai praleisti laiką, — pasidžiaugė paskutinis vasaros mėnuo Rugsjūtis.

— O mes dabar jaučiamės labai smarkiai pavargę, sąžiningai išpildę savo uždavinį, dabar galime ir pailsėti, — sunkiai atsidusę, kiek garsiau už vasaros broliukus atsiliepė rudens broliukai: Rugsėjis, Spalis ir Lapkritis.

— Mes tikrai pavargome, padėdami žmonėms jų rudens darbuose. Per mūsų laiką žmonės paruošia dirvą kitiems metams. Per mūsų laiką prinoko visi sodų vaisiai, kaip obuoliai, vynuogės ir kiti. Žmonės išsijusę darbavosi daržuose, surinkdami visiems metams pomidorų, kopūstų ir kitų daržovių. Taip pat žmonės prisikasė bulvių, kad galėtų save ir gyvulius maitinti. Miškuose jie surinko grybų.

— Mūsų laiku medžiai pakeitė savo spalvas; niekuomet miškai neatrodė taip gražiai, kaip rudenį. Jie pasipuošė įvairiomis spalvomis. Medžiai geltoni, lyg auksiniai, arba raudoni, kaip ugnis! — pasakė Spalis.

— Ir aš nemažiau pasidarbavau, — pridėjo Lapkritis. — Aš palaidu didelius vėjus, kad nupurtytų nuo medžių lapus, ir kad taip medžiai tinkamai pasiruoštų šaltai žiemai. Jei medis turi lapus, jis visą savo drėgmę ir šilumą paskleidžia po lapus, o viduj neturi pakankamai, kad atsilaikytų nuo šalčio ir liktų sveikas. Todėl aš, Lapkritis, jam padedu atsikratyti lapais ir visą šilumą ir drėgmę sutraukti į vidų. Be to, ir manęs bažnyčia nepamiršo. Mane pagerbė Visų Šventųjų diena ir visų numirusiųjų paminėjimais. O Amerika man paskyrė "Thanksgiving Day", tai yra, padėkos diena už visas gėrybes, kurias Dievas davė žmonėms per visus metus.

— Nepamirškite, jog mūsų nuopelnas, kad vaikai grįžo į mokyklas, — įterpė dar žodį Rugsėjis. — O ten jie pamatė savo numylėtą laikraštuką "Eglutę". Ir vėl jie džiaugiasi jį skaitydami, jame rašydami ir uždavinius spręsdami.

Taip kalbėjosi tarp savęs dvylika broliukų, pasididžiuodami savo gerais darbais, besiruošdami sunkiam bet ir maloniam ateinančių metų darbui.

PATARLĖS

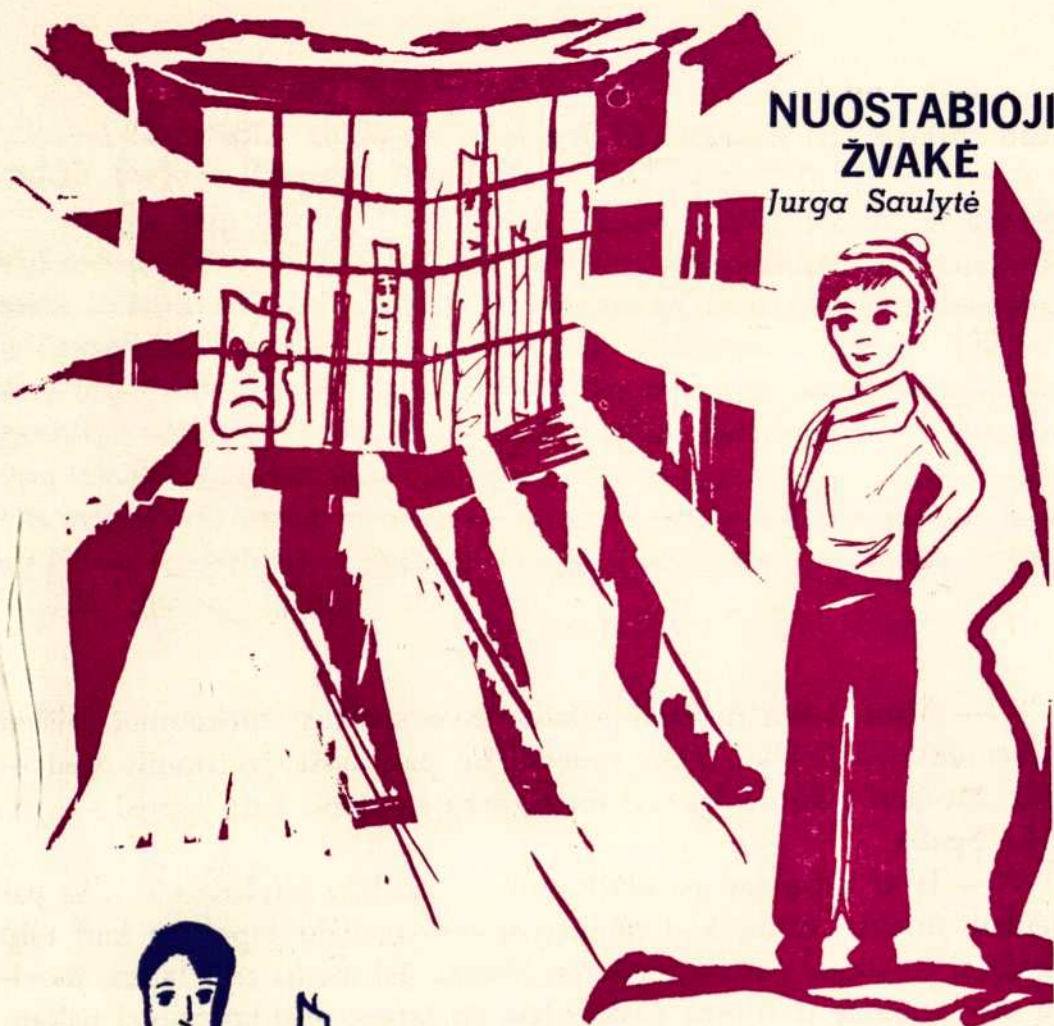
Eik teisingu keliu ir laimę rasi.

Kas kam priklauso, tam tą ir skirk.

Sakyk man, kas tavo draugas, o aš pasakysiu kas tu esi.

NUOSTABIOJI ŽVAKĖ

Jurga Saulytė

Našlaitėlis Vytukas gyveno su savo senele. Atėjo jos gimtadienis, bet Vytukas labai mažai turėjo pinigų. Jis galvojo jai pirkti žvakę, nes pas juos buvo tamsu. Užėjo jis į krautuvę. Visos žvakės perbrangios.

— Čia, — sakė pardavėjas, — yra viena, kurios niekas nenori, nes tokia negraži. Tau veltui ją atiduosiu.

Linksmas Vytukas parnešė negražią žvakę namo ir padovanojo savo senelei.

Senelės veidas nušvito džiaugsmu.

Ji Vytukui visai nesakė, kad jai žvakė negraži, nes žinojo, su kokia meile jai padovanojo.

— Ačiū tau, Vytuk, o dabar užsidekime!

Kai senelė uždegė negražią žvakę, ji apšvietė visus namus savo linksmi šokinėjančia liepsna.

Nuostabi šviesa užliejo ir Vytuko širdį, nes jis suprato, kad nesvarbu daug pinigų turėti, bet daug meilės,

RŪTA IR VYTENIS

Birutė Vindašienė

I

Greitai atslenka Kalėdos,
Tai bus krūva dovanų...
Tik pasenę giesmės gieda,
Juokias Gedas su Pranu.

Jau išaušo baltas rytas
Skuba Gedas su Pranu
Pamatyti ką paliko
Po eglute dovanų.

Ankstų rytą į bažnyčią
Mūs' Vytenis išskubėjo,
Mažas Kristus guli šičia
Jis pasveikint Jo atėjo.

Gieda giesmės ir Vytenis,
Taip čia linksma, malonu...
Bus ir jam, namo parėjus,
Po eglute dovanų.

II

Tai Kalėdų šventės puikios:
Daug žaislų ir dovanų,
Šviečia papuoštos eglutės
Ir ateina daug draugų.

Dovanas visas apžiūri,
Kaip čia žaisti, ką daryti,
Bet kai laikas namo eiti
Žaislai lieka išsklaidyti.

Štai Rūtele ir Vytenis,
Kada žaidžia su draugais,
Viską jie gražiai sutvarko
Prie eglutės, po langais.

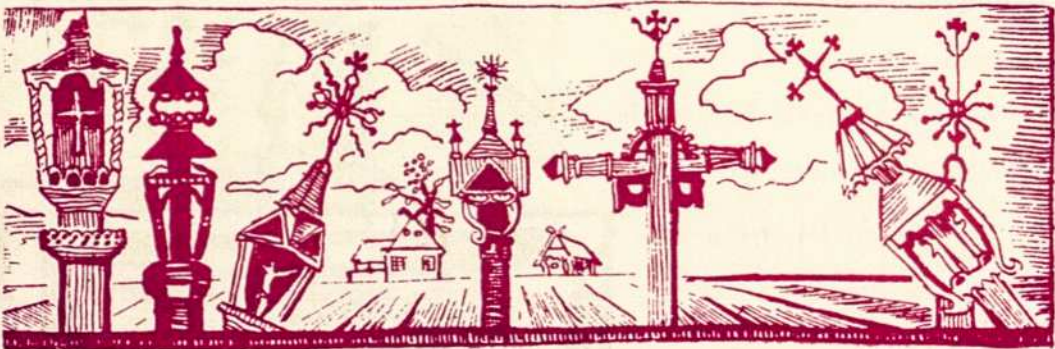
Kada namo eiti laikas,
"Sudiev" sako ji ir jis,
Vytas Rūtai paltą laiko,
Atidaro jai duris.

III

Susitiko Algis Joną,
Vos tik nuotaika apšilo,
Lig atradę naują toną,
Ėmė, angliškai prabilo.

Klauso broliai ir tėveliai
Ir negal atsistebėti,
Kad lietuviškai berniukai
Nebegal susikalbėti,

Bet Vytenis ir Rūtelė
Su lietuviais visada
Tik lietuviškai tekalba:
Tai gražu ir pagarba,

A. Bendorius

(Pastaba skaitytojams: Dabar galite sekti Antanuko keliones po Lietuvą, pasinaudodami Lietuvos žemėlapiu šio numerio 16—17 psl. Red.)

Anksčiau jums pasakojau, kaip Antanukas su savo draugu Algiuku keliavo po pietinę Lietuvą. Jie norėjo pamatyti tą Lietuvos dalį, kuri vadinasi Dainava. Tai viena gražiausių ir įdomiausių Lietuvos dalių. Ten daug ežerų, kalnelių, miškų, piliakalnių; ten yra garsios savo senove Merkinė, Perloja, Punia, o per to krašto vidurį teka, lyg milžiniška sidabro juosta, galingasis Nemunas.

Jie keliavo dviračiais, turėjo įvairių nuotykių, bet vis jiems pasisekdavo išsigelbėti. Tikra nelaimė juos ištiko Nemune ties Druskininkais. Čia jie pakliuvo į lenkų kareivių rankas. Radę upės krante laivelį, jie pamėgino perplaukti. Nemuno srovė pagavo laivelį ir nunešė į kitą upės pusę, kuri buvo tada lenkų užgrobtą. Ten tuo laiku buvo du lenkai pasienio apsaugos kareiviai. Jie iššovė į viršų ir davė ženklą plaukti į jų krantą. Išsigandę mūsų mažieji keliautojai negalėjo nieko kita daryti, kaip paklusti įsakymui. Tuo metu Lietuva su Lenkija buvo karo padėtyje, nes Lenkija anksčiau buvo užgrobusi mūsų sostinę Vilnių. Tai gi lenkai buvo mūsų priešai. Patekti priešui į nelaisvę yra nemalonu ir pavojinga. Aš pats buvau kartą jiems pakliuvęs ir jie manęs vos vos nesušaudė. Nors Antanukas su Al-

(nukelta į psl. 18)

Baltijos Jūra

Kursių
Marios

Iš Knygos:
A. BENDORIUS
LIETUVA

Vieškeliai ————
Plentai ————
Geležinkeliai ————
Sovietų okupuotos liet. žiema ————
Nuvusioji demarkacijos linija ————

DYDROBIS 1:1000000

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100
K I L O M E T R A I

giuku buvo nedideli vaikai ir be ginklų, bet lenkai žiauriai bausdavo sugautus ir lietuvius vaikus. Jie sakydavo, kad lietuviai vaikai atvyksta, kaip žvalgai sužinoti karinių paslapčių. Kartą lenkai nutvėrę vieną piemenuką taip sumušė, tiek prikankino, kad tas paleistas netrukus mirė. Antanukas su Algiuku apie tai buvo girdėję. Jie žinojo ir daug kitų skriaudų, kurias tada lenkai darė pavergtiems lietuviams. Nesunku tad suprasti, ką išgyveno tuo momentu mūsų keliautojai, kai išgirdo šūvius ir pamatė mojančius lenkus kareivius. Pabėgti nebuvo jokios vilties. Net jeigu jie būtų ir mokėję laivelį valdyti ir būtų bandę grįžti skersai upę, lenkai tikriausiai juos būtų nušovę laivelyj. Pasirinkimas buvo tik vienas: plaukti į lenkų pusę. Pradėjo irkluoti, bet nesiseka. Laivelis apsisuko ir srovės nešamas tolyn. Užmetė porą kartų irklus, bet laivelis neklauso. Atrodo, net tolinasi nuo kranto.

— Dabar blogai, — pagalvojo Antanukas, — lenkai tikriausiai pamany, kad mes mėginame pabėgti ir paleis į mus kulkas!

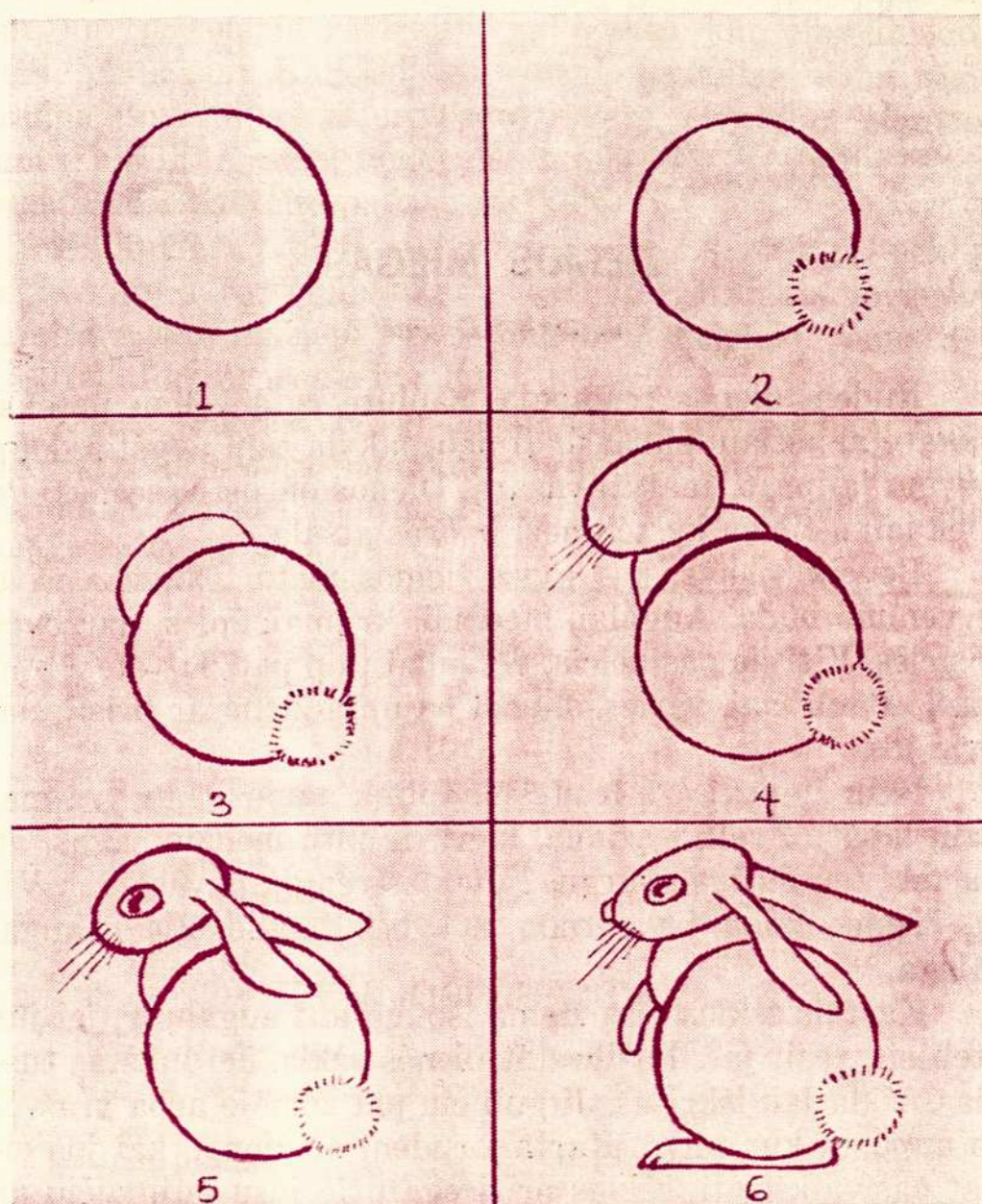
Nepaspėjo jis net pagalvoti apie padėties pavojingumą, kai vėl pasigirdo šūvis. Ši kartą kulka trenkė į vandenį netoli laivelio. Dar akimirksnis ir lenkai paleis šūvius į juos pačius! Antanukas, nors buvo išsigandęs, bet elgėsi apgalvotai. Jis išsitraukė baltą nosinę ir ėmė mosuoti. Tai karinis ženklas, kad jis pasiduoda. Tuo momentu ir laivelis pakluso. Jie priplaukė prie kranto ir laivelyj atsistojo.

— Rankas augštyn! — sušuko lenkiškai kareivis. Nors mūsų keliautojai žodžių nesuprato, bet iš nujautimo iškėlė rankas. Lenkai kareiviai davė ženklą išlipti. Vos apleidus laivelį, juos kareiviai iškrėtė. Aišku, nieko įtartino nerado. Lenkai kažką jiems įsakinėjo ir klausinėjo, bet jie nesuprato nė vieno žodžio. Tada juos nuvarė į artimiausią kaimą, kur žmonės suprato lenkiškai ir jiems pagelbėjo, kaip vertėjai. Iš ten nuvarė į pačius Druskininkus ir uždarė pasienio karinėj daboklėj. Ir taip Antanukas su Algiuku patapo nelaisviai ir kaliniai.

(Bus daugiau)

PASIDARYKIME PATYS

PATYS NUPIEŠKIME GRAŽŲ ZUIKUTĮ

Labai lengva: 1. Nupieškite sviedinį. 2. Prie vieno šono pridėkite pūkuotą uodegytę. 3. Po to — kaklą. 4. Tada galvą su ūsais. 5. Po to reikia pridėti ausis ir akį. 6. Kai pridėsite leteną, nosį ir koją, turėsite gražų zuikutį!

ŽIEMOS MIEGAS

Sulietuvino Danutė A.

Rudenį dienos trumpėja. Saulutė rytą vėliau pateka, vakare anksčiau leidžiasi. Ji nebepakyla taip augštai, kaip buvom ją įpratę matyti vasarą. Dienos darosi vėsesnės. Po kiek laiko žiema kyšteli nosį ir oras atšąla.

Beveik viskas, kas gyva žiemos metu, pakeičia savo gyvenimo būdą. Augalai, medžiai, krūmai, žolės, daržovės ir gėlės. Visi jie pasikeičia. Gyvuliai taip pat. Tik stebėk jų kailį! Paukščiai, varlės, šliužai pajunta žiemą ir prisitaiko prie jos.

Išeik žiemą į orą ir stebėk aplink namus: kur yra medžių lapai? Žvelk į ąžuolą, klevų ir kitų medžių šakas, ar pastebi ten mažus spurgus? Jie pasirengia pavasariui. Visą žiemos laiką jie nerodo gyvybės ženklo. Jie neauga. Miega.

Kartais sėklos visą žiemą išbūna ant augalų ir, jei jūs stebėsit, rasit jas. Pažiūrėkit pienės sėklą. Jei lukštas tuščias, sėkla jau iškritus. Ji guli čia pat žemėje arba yra vėjo nupūsta kur tolyn. Kartais rudeni ar žiemą, kai jūs einat pasivaikščioti, sėklos prisisega prie jūsų kojinaičių ar rūbų ir, kai jūs atsisėdat pailsėti, pamatę jas, jūs išpešat ir numetat. Taip jūs pasėjat augalą. Sėkla gulės ten lig pavasario ir tada ji ims gyventi, nukeliavusi toli nuo savo gimtos vietos.

Kitų augalų šaknys išlieka gyvos žemėje visą žiemą, nors lapai ir stiebas nušala, parunda. Pavasarį iš šaknų išsikala naujos atžalos. Taip gyvena pienės ir daug kitų augalų.

Gyvuliai žiemą taip pat pasikeičia. Jūs tikriausia žinot, kur pasislepia varlės ir rupūžiukės, kur dingsta kaikurie paukščiai. Kaikurie gauruočiai gyvuliai žiemą užsiaugina storesnius kailius. Tokia voverė. Žiemą jos plaukas tankesnis ir ilgesnis, uodegėlė stambesnė. Stebėkite kates ir šunis. Pamatysite panašų reiškinį.

Kaikurie gyvuliai sudaro atsargas iš riešutų, sėklų, uogų. Taip daro "čipmankai", voverytės. Kartais voverytė užmiršta, kur paslėpė savo maisto atsargas ir pavasarį riešutėliai ima sprogti ir augti.

Žiema yra ramybės ir poilsio laikas gyvuliams ir augmenijai. Šaltis nėra palankus augimui, klestėjimui ir dauginimuisi. Pavasaris atneša naujų jėgų ir gyvybę. Tada viskas suklega, sukruta, atgyja.

ŽENIJOSI PELĖDA

Liaudies kūrybos eilėraštis (atsiuntė Pr. Alšėnas)

Iliustravo Ingrida Raulinaitytė, 10 metų

Ženijosi pelėda
Su baltuoju vanagu.
Kai pelėda tekėjo,
Zuikiui širdį skaudėjo.
Bėgčiau laukus ir girias
Jieškoti sau mergelės.

Jieškoti sau mergelės,
Kuri neturi porelės.
Ir sutinku voverę, —
Tai ne mano mergelė.
Tai ne mano mergelė,
Jos paviršium akelės.

TRUPUTĮ PAGALVOK

MINKLĖS

Surinko Birutė Vindašienė

1. Ko yra per daug vienam, užtenkamai dviem, bet visai nieko trimis?
2. Kas naudingesnis sudaužytas?
3. Ką pasakė didysis kaminas mažam kaminui?
4. Kodėl niekada negalima iššluoti kambario?
5. Koks plaukikas išokęs į vandenį nesušlampa plaukų?
6. Kodėl vaikai turi eiti į mokyklą?
7. Kas yra to paties amžiaus kaip kalnai?
8. Kas daugiau džiovindamas pats darosi šlapesnis?
9. Kas matomas žiemą, bet ne vasarą?
10. Kada yra geriausia užkurti ugnį su dviem pagaliukais?
11. Kada 2 ir 2 yra daugiau negu 4?
12. Ūkininkas neša vieną maišą grūdų, o jo tarnas neša du maišus. Kas neša sunkesnę naštą?
13. Kaip pridėti 10 prie 10 ir turėti tik 10?

PAKEISKITE VIENĄ RAIDĘ, KAD GAUTUMĖTE KITĄ ŽODĮ, KURIO REIKSMĖ YRA DUOTA

1. sausas	Šis mėnuo:	- - - - -
2. pilnas	Juodą ir baltą sumaišius:	- - - - -
3. batas	Be batų vaikščiojās:	- - - - -
4. migla	Brangi:	- - - - -
5. gėlė	Mergaičių žaislas:	- - - - -
6. baimė	Džiaugsmas:	- - - - -
7. byla	Garso nebuvimas:	- - - - -
8. dėžė	Sutepta vieta:	- - - - -
9. retas	Dienos pradžia:	- - - - -

ŽVAKĖS

GALVOSŪKIS

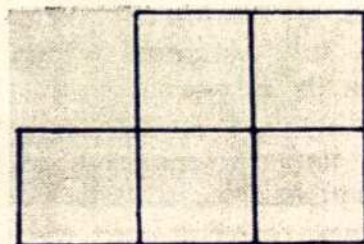
Skersai:

5. Labai šilta.
7. Nėra šviesos.
8. Vanduo ir užgesina ugnį.
11. Uždegta šakų krūva.

Žemyn:

1. Kas kyla, kai kas nors dega?
2. Medinis šipulėlis, kuriuo uždegame ugnį.
3. Bičių korių medžiaga.
4. Kai žvakė dega, vaškas.....
6. Kas šituo galvosūkiu vaizduojama?
9. Elektrinis prietaisas šviesai.
10. Dangaus kūnas, kuris dieną šviečia.

Kaip galima iš šių penkių kvadratų padaryti tris kvadratus atimant tik tris linijas?

(Atsakymai psl. 31)

“EGLUTĖS” SKAITYTOJAI RAŠO

Vitalija Ruibytė

LIETUVIS MOKINYS SVETIMAME KRAŠTE

Mūsų tėvai, gelbėdamiesi nuo komunizmo vergijos, atsidūrė svetimuose kraštuose. Tokiu būdu ir lietuviui mokiniui tenka gyventi ir mokytis svetimuose kraštuose. Nors daugelis mūsų savo tėvų žemės nematėme, kiti nebeatmename, tačiau iš tėvų sužinojome ir suprantame, kad lietuvių mokinio sąlygos kitokios. Tos sąlygos būtų vėl kitokios, jei lietuvis mokinys normaliai galėtų gyventi savo tėvų krašte. Išeivijos lietuvis mokinys turi suprasti, kad jis, gyvendamas svetimame krašte, turi daugiau uždavinių, kuriuos jis privalo išpildyti. Kartais kliūtys gali būti ir sunkokos, tačiau lietuvis mokinys privalo jas nugalėti.

Pirmas reikalas yra tas, kad lietuvis mokinys turi išlaikyti savo tautiškumą. Lietuvis mokinys

nėra tik vienas toks, kuriam reikia išlaikyti tautiškumą. Visų tautybių išeivija turi tą patį uždavinį. Kiekvieno išeivio uždavinys yra išlaikyti savo tautiškumą, o ne paskęsti svetimuose vandenyse. Būdamas svetimame krašte, išeivis turi padėti savo kraštui atgauti laisvę, turi skelbti pasauliui mūsų tėvų žemei padarytą skriaudą. Tas pats uždavinys laukia ir lietuvių išeivio mokinio.

Lietuvis mokinys išeivijoje lanko, galima sakyti, dvigubą mokyklą: amerikietiškoją ir lietuviškąją. Amerikietiškoje mokykloje pasiruošiame gyvenimui, kasdieninei duonai. Lietuviškoje mokykloje pasiruošiame išlikti tokiais, kokiais esame savo kraštui. Lietuviškoji mokykla išeivijoje yra ne mažiau svarbi, kaip ir pirmoji. Be lietuviškos mokyklos neišlaikytume savo gimtosios kalbos, savo papročių. Lietuviškieji ansambliai, chorai ugdo lietuvių mokinio tautinį supratimą, savo krašto kultūros pažinimą. Tad, kaip tokie, jie yra privalomi ir būtini lietuviui mokiniui.

Šalia lietuviškosios mokyklos, lietuvis mokinys išeivijoje dar turi lietuvišką organizacinį gyvenimą. Jaunimo organizacijos lietuviui mokiniui turi būti privalomos. Tai yra lietuviškosios mokyklos papildymas. Čia lietuvis mokinys pagal tėvų ir savo pageidavimą gali pasirinkti arba skautų arba ateitininkų organizaciją. Tos organizacijos duoda labai daug lietuvių mokinio lietu-

"Eglutės" skaitytojas Rimutis Razma, 10 m., Firdale, Manitoba, Canada

viškam auklėjimui. Todėl jos yra labai svarbios ir būtinos.

Dar to neužtenka. Lietuvis mokiniys privalo tęsti ir savo na-

muose, šeimoje lietuvišką dvasią! Čia lietuviui mokiniui ateina pagalba tėvai, pirkdami lietuviškas knygas, laikraščius, lietuviškas plokšteles. Lietuviui mokiniui tik reikia parodyti noro ir domėtis tais dalykais.

Tad lietuvių mokinio gyvenimas gali būti pilnas lietuviškame auklėjime, jei tik pats mokiniys parodys norą ir supras viso to prasmę. Ne vienas lietuvis mokiniys turėtų savęs paklausti, ar jis yra pakankamai uolus lietuviško auklėjimo ir mokymosi uždaviniuose? Jis turėtų paklausti savęs, ar nebus per vėlu išmokyti savo gimtąją kalbą, pažinti savo papročius ir pamilti savo tėvų kraštą? Šitas sąlygas lietuvis mokiniys privalo išpildyti, jei nenori atitrūkti nuo savo tautos, jei nenori likti kaip nudžiūvusi medžio šaka savo tėvų žemei. Niekas negali pasakyti, kada tėvynei laisvės rytas išauš.

Galbūt nevienas iš mūsų norėsime grįžti į tėvų žemę.

Pasižymėję Donelaičio šeštadieninės mokyklos mokiniai Chicagoje gauna dovanų V. Tamulaičio "Svirplio muzikanto keliones". Viduryje rašytoja Danutė Lipčiūtė - Augienė ir mokyklos vedėjas p. J. Širka.

NEGERI BERNIUKAI

Vieną vasaros dieną parko tvenkinyje linksmi plaukiojo maži ančiukai su savo mamyte. Žmonės ir vaikučiai mėtė jiems trupinėlius. Mamytė mokino vaikučius, kaip jieškoti maisto. Ančiukai gaudė trupinėlius net pasišokinėdami. Kokie geri žmonės ir ančiukai!

Staiga iš kažinkur atėjo dideli berniukai ir vietoj duonos metė akmenį. Akmuo pataikė mažam ančiukui į galvytę. Galva nusviro ir ančiukas apvirto augštiekninkas. Mamytė atplaukė, sakydama — Kvak! kvak! kvak! — Atrodė, kad jina verkdamas norėjo jį išgelbėti. Ančiukas jau buvo numiręs. Išsigandusi antytė greitai su savo vaikučiais nuplaukė į krūmus ir pasislėpė. Negeras berniukas įbrido į vandenį, pagriebė ančiuką ir nusinešė.

Jaunoji skalbėjėlė Emilija Pakštaitė

Vakare aš pasimeldžiau už tą mažą vargšę antytę. Mano mažas broliukas irgi meldėsi.

Emilija Pakštaitė, 7 metų
Chicago, Illinois

Chicagos Švento Kryžiaus parapijos Lituanistikos mokyklos mokiniai. Mokytojos Marijos Pėteraitienės ruošiami Kalėdų Eglutės programai.

EKSPERIMENTAI

Aleksandras Pakalniškis

Iliustravo Mirga Pakalniškytė

— Tai ką, niekas šiandien neatsinešė eksperimentų?
— klausia pamokai prasidėjus sėselė. Antanas su Juozu turi jų daug. Antanas pakelia ranką, o sėselė paklausia:

— Ką norėtum pasakyti?

Antanas sako:

— Sėsele, mes turime šiandien išbandyti kelis eksperimentus.

— Tai gerai, — sako sėselė, — parodykit.

Juozas pradeda pirmas. Jis atsineša stiklą, žvakę, degtuką, stikliuką acto ir mažą dėžutę kepamų miltelių. Jis sumaišo keturis šaukštus acto ir vieną šaukštą miltelių. Tuoju pradeda garuoti, o Juozas greit uždega žvakę ir jos liepsną prikiša prie to garo. Bematant užgesa ugnis. Sėselė sako:

— Pasakyk vaikams, kodėl ugnis užgeso, Juozai.

Juozas pasakoja:

— Kai keturias dalis acto sumaišai su viena dalimi kepamų miltelių, tai tas mišinys duoda anglies dvideginį. O tas anglies dvideginis užgesina žvakės liepsną.

Švento Kryžiaus parapijos Lituanistikos mokyklos mokinės: Irena Markonytė, Edita Danėnaitė, Laimutė Petrauskaitė ir Birutė Baškauskaitė išpildo „Tėvų Šalis“.

Tuo tarpu Antanas jau yra pasiruošęs savo eksperimentui. Jis įpila į butelį truputį acto ir su šaukštu pradeda dėti kepamus miltelius į balioną. Jau buvo beveik pilną balioną pripylęs, kai staiga netyčia išpylė miltelius ant seselės stalo. Seselė sako:

— Jau tu geras kepėjas nebūsi. Eik tu, Maryte, jam padėti.

Marytė be didelio vargo pripildė balioną. Tada Antanas sako:

— Ar jūs matėte, kaip butelis pripučia balioną?

Dauguma vaikų sakėsi nematę. Antanas užmauna baliono angą ant butelio ir pajudina, kad milteliai kristų į actą. Bematant balionas purst ir prisipūtė.

— Taip atsitiko todėl, kad actas ir kepamieji milteliai gamina anglies dvideginio dujas. Butelis netalpina tiek dujų, todėl jos į balioną lenda. O kad nepakanka vietos ir ten, dujos išpučia balioną.

Vaikams įdomu, todėl Antanas tai vėl pakartoja. Pasakui jis sako:

— Sesele, aš dar turiu eksperimentą.

— Tai daryk, — atsako Seselė.

Antanas atsineša vandens, degtuką ir popieriaus. Iš stiklo jis pradeda pilti vandenį į lėkštę. Jo rankos dreba, ir jis papila vandens ant seselės stalo. Vargšas, jis nieko nemoka įpilti. O seselė jau pyksta. Greitai kitas vaikas atneša skudurą ir Antanas nuvalo vandenį. Seselė duoda ceratą padengti ant jos stalo, kad nebesušlapintų jo daugiau.

Išpylęs vandenį į lėkštę, Antanas pradeda deginti popiergalį ir kišti į stiklinę.

— Dabar aš sutrauksiu visą vandenį į stiklinę, — sako Antanas, versdamas stiklinę ir dėdamas ją į vandenį.

— Kodėl taip yra? — klausia vaikai. Bet nebėra laiko papasakoti, nes pamoka baigiasi.

LINKSMIAU

Tėvas: — Naujagimis, visgi, nepanašus į mane.

Motina: — Kaip gi nepanašus? Tu neturi dantų ir jis neturi...

▲ ▲ ▲

— Kas nugarkaulis? — klausia mokytoja.

— Nugarkaulis yra ilgas žmogaus kaulas, kurio vienam gale užmesta galva, o kitame — išsišakoja kojos.

▲ ▲ ▲

Gyvulių globos savaitėje mažasis Tadukas pasigiria padaręs gerą darbą.

Motina klausia:

— Kokį?

— Gi aš patraukiau per purvą už kojos sesutę.

— Tai čia geras darbas?

— Taip, aš todėl nepatraukiau katės už uodegos...

▲ ▲ ▲

— Mama, kodėl visi velniai tokie juodi?

— Už tai, kad jie labai blogi.

— Mamyte, tai kuo nusikalto mūsų gerasis šuniukas, kad jis toks juodas?

Algis: Šiandien mačiau vaiką, kuris užsidėjo dvidešimt svarų per vieną savaitę — ir gėrė tik lramblio pieną.

Romas: Nuostabu! Kieno vaikas.

Algis: Dramblio.

▲ ▲ ▲

Teta Elžbieta taisėsi iš sunkios ligos. Tikrai ją pykdė, kada lankytojai jai pasakodavo, kaip ji blogai išrodanti.

Mažasis giminaitis stengiasi ją paguosti:

— Tu nesirūpink jais, teta, aš manau, kad tu nė kiek neatrodai blogiau, negu iš tikrųjų atrodai...

▲ ▲ ▲

Jonukas klausia mamytę:

— Mamyte, kur aš gimiau?

— Čikagoj, vaikeli.

— O kur tu?

— Raseiniuose.

— O kur tėvelis gimė?

— Vilniuje.

— Tai kaip čia atsitiko, kad mes visi susitikome Čikagoje?... — klausia nustebęs Jonukas.

PADEKA "EGLUTĖS" DRAUGAMS

Spalio 14 d. Chicagoje, Jaunimo Namuose, buvo suvaidinta 3 v. pasaka "Žvaigždė". Autorė — Danutė Lipčiūtė Augienė. Vakaro pelnas paskirtas vieninteliam vaikų žurnalui "Eglutė". Parengimą organizavo Marijos Nekalt. Prad. Serų Rėmėjų Marquette Pk. Skyrius.

Rengėjai buvo sužavėti lietuviškos visuomenės nuoširdžiu pritarimu. Visi, į kuriuos tik buvo kreiptasi, maloniai padėjo savo darbu, auka ar atsilankymu. Daugelis buvo naujai supažindinti su gerai vaikams tvarkomu žurnalu, nes laikraščių skiltyse ir per patį parengimą akt. A. Brinkos labai nuoširdžiai "Eglutė" buvo pakartotinai pristatyta. Ačiū akt. A. Brinkai.

Rengėjai "Eglutės" ir savo vardu pakartotinai dėkoja: Zitai Kevalaitytei — Visockienei už jos karžygišką pasišventimą ir kantrybę veiklą režisuojant, Marquette Pk. mokiniams: Daivai Matulionytei, Rimui Černiui, Daivai Vaitkevičiūtei, Jovitai Normantaitei, Elenai Bradūnaitei, Violetai Gasnerytei, Kristinai Ruikytei, Virginijai Strasevičiūtei, Danutei Bruškytei, Rūtai Nainytei, Gaidai Visockytei, Vitalijai Ruibytei, Laimai Nainytei, Vilijai Bileišytei, Jūratei Jasaitytei, Gintarui Endrijonui, Algiui Jasaičiui, Bruno Trapikui, Vyteniui Trinkauskui, Laimai Balukaitei, Živilei Barmutei, Danutei Endrijonaitei, Reginai Jurgėlaitei, Rūtai Nainytei, Almai Kuršytei, Jūratei Kupcikevičiūtei, Viligailei Lauraitytei, Audronei Pavilčiūtei, Rūtai Augiūtei, Rūtai Butvilaitei, Viktorijai Brazdžionytei, Jurgiui Bradūnui, Jūratei Jakšytei, Živilei Bileišytei.

Jie tikrai puikiai, beveik tobulu, grynai lietuvišku tarimu, labai gerai žinodami savo roles, veiklą suvaidino. Garbėjums, mieli vaikai!

Joanai Vilkaitei už įsijaustą šokio sudarymą ir jo kruopštų išmokymą.

Dail. Daugvilai už lengvutes, žaismingas pasakiškas dekoracijas. Dail. V. Balukienei, padariusiai rūbų piešinius, visoms artistų motinoms, pasiuvusioms rūbus.

F. Stroliai su didžiausiu nuoširdumu išjieškojusiam veikalo dainelėms melodijas ir vaikus pasišventusiai išmokusiam dainuoti. J. Butvilai, vadovavusiam scenos tvarkyme. Marquette Pk. mokyklos komitetams, Matulionienei, Liškūnui, Lauraičiui, Nainiui, ypač Nainienei, kuri vaikus surinkdavo į repeticijas, savo namo rūšį pavedė šokių repeticijoms ir buvo dešinioji režisoriaus ranka. B. Vitkui ir P. Balzarui, pardavinėjusiems bilietus prie įėjimo. Alšauskienei, Prapuolenytei ir vyr. ateitininkėms bei skautėms, padėjusioms praveisti žaidimus. Mok. Pėteraitienei, kuri pati viena išplatino bilietų už \$95 ir parengimo metu suorganizavo punčą tėvams. Ačiū jos talkininkėms: Bendoraitienei, Paulikienei, Radvilenei, Smilgevičienei, Strasevičienei.

J. Degučiai ir jo vyrų būriui, tvarkiusiems salėje kėdes. Bufeto šeimininkėms: Kybartienei, Budrienei, Pieterienei, Kolbienei, Rimkienei, Navickienei, Mikalonienei, Čepaičiui, Čepaitytei, Kybartui. Maistą bufetui aukojusiems: Trinkauskams, Karaičiams, Siliūnui, Mackevičiams, Balčiūnui, Gaižauskams (už gėles), Juščienei (už gėles), Alenskienei, Bindokienei, Dubinskienei, Ivanauskienei, Karnauskienei, Lieponienei, Labokienei, Manelienei, Navickienei, Pleirienei, Pupienei, Repšienei, Rimkienei, Sadūnienei, Šklerienei, Underienei, Tumasonienei, Augaitienei, Šlapelienei, Bradūnienei, Žiebrauskienei, Račiūnaitei, Bileišytei, Penčylienei, Liulevičienei, Pieterienei, Dėdinienei, Gylienei, Užupienei, Orentienei, Tumosienei, Prapuolenienei, Budrienei.

Lioteriją suorganizavusiems ir daiktų aukojusiems: Pupieniui, Bradūnieniui, Mikalonieniui, Beleškienei, Alianskienei, Daugirdui, Dainai, Lieponiui, Karveliui, Jasienei, Puniškienei, Kasperskienei, Vilūnieniui, Rudaitienei, Kairienei, Lauraitienei, Plenienei, Janušauskams, Balzarienei, Kindurienei, Mackienei, Brizgienei, Ambrozaitienei, Sirutytei, Marginiams, Didžiulienei, Bugarevičienei, Tamulevičienei, Rudienei, Penčylienei, Daugirdui, Beleškienei, Bradūnieniui, Alenskienei, Mikalonieniui, Balsevičienei, Jasiukevičienei, Paukštieniui. Dr. Čiurienei, surinku-

siai "Eglutės" lioterijai \$65. Aukojusiems: Dr. Čiuriui, Dr. Paruliui, Dr. Šalnai, Dr. Miliui, Vet. gyd. Jarui, Dr. Kisieliui, Dr. Brinkiui, Dr. Majauskui, Dr. Lipskiui, Dr. Razmai, Dr. Jurui, vet. gyd. Giniočiui.

"Dirvos" ir "Naujienų" redakcijoms, kurios talpino žinutes ir skelbimus ir nemė jokio mokesčio.

Visų, kurių pavardės čia nebuvo paminėtos, rengėjai atsiprašo ir dėkoja.

Marijos Nekalt. Prad. Seserų Rėmėjų
Marquette Pk. Skyrius

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

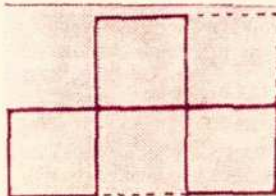
Truputį pagalvok: psl. 22. —

Minklės: 1. Paslapties. 2. Kiaušinis. 3. — Tu dar permažas rūkyti. 4. Tai perdidelis darbas; reikia tik šiukšlės iššluoti. 5. Toks, kurio galva jau nuplikusi. 6. Todėl, kad pas juos mokykla neateina. 7. Slėniai. 8. Rankšluostis. 9. Kvapas. 10. Kada vienas iš jų yra degtukas. 11. Kai jie reiškia 22. 12. Ūkininkas, nes grūdų maišas sveria daugiau negu du tušti maišai. 13. Apsimauti pirštines.

Pakeisti vieną raidę: 1. sausis, 2. pilkas, 3. basas, 4. miela, 5. lėlė, 6. laimė, 7. tyla, 8. dėmė, 9. rytas.

Žvakės galvosūkis: psl. 23. — Skersai: 5. karšta, 7. tamsa, 8. smėlis, 11. laužas. **Žemyn:** 1. liepsna, 2. degtukas, 3. vaškas, 4. varva, 6. žvakė, 9. lempa, 10. saulė.

Iš penkių kvadratų galima padaryti tris kvadratus, atimant tas tris linijas, kurios čia nurodytos taškų linija.

ATSIUSTA PAMINĖTI

NARDŽIO PULKAS. Balės Vaivorytės apysakėlių knyga vaikams. Įdomiai, vaizdžiai ir pamokančiai atpasakojami nuotykių Suvalkijos kaimo vaikų pulko, kuriam vadovauja narsus ir geras berniukas Nardis. Knygoje panaudota daug gražių, retesnių žodžių, kurių paaiškinimas duotas gale. Taip pat gausu spalvingų, nuotaikingų iliustracijų. Tėvų Saleziečių leidinys, spausdinta Italijoje 1962 metais. Kaina \$2.00.

ALP 1985

Larch

Sausio ŠVENTĖS ir VARDINĖS

1. **NAUJIEJI METAI.**
Fulgentas, Konata, / Arvaidas, Sniega
2. Adalardas, Stefana, / Drovydas, Gailutė
3. Florentas, Genovaitė, / Viltautas, Vyda
4. Rigobertas, Angela, / Arimantas, Ardanga
5. Telesforas, Emilija, / Vaidenis, Gedutė
6. **TRYŠ KARALIAI** — Kasparas, Merkelis, Baltazaras
Melanas, Viltrūda, / Arūnas, Ginda
7. Vidukindas, Kentigerna, / Rutenis, Raudvilė
8. Apolinaras, Gudulė / Vilintas, Gintė
9. Filanas, Paskazija, / Algis, Gabija
10. Agatas, Setrida, / Ginvilas, Ragailė
11. Palemonas, Fidelmija, / Audrius, Vilnė
12. Arkadas, Cezarija, / Vaigedas, Gida
13. Vivas, Iveta, / Dargaudas, Gilvė
14. Hilaras, Makrina, / Laimis, Aukšė
15. Povilas, Meda, / Skirgaila, Snieguolė
16. Marcelis, Priscilė, / Draumantas, Ringėla
17. Antanas, Leonilė, / Dovainas, Vilda
18. Leobardas, Liberta, / Gedigaudas, Ragnytė
19. Marijus, Pija, / Raivedys, Gida
20. Fabijonas, Sebastijonas, / Daugvydas, Nomeda
21. Auguras, Agnietė, / Galiginas, Garsė
22. Anastazas, Blesilė, / Vingaudas, Nauta
23. Raimundas, Emercijona, / Gailigedas, Gunda
24. Timotiejus, Bertrandas, / Žugaila, Gaivilė
25. Amarinas, Toretgida, / Viltenis, Vaira
26. Polikarpas, Paulė, / Rimantas, Singa
27. Jonas Auksaburnis, Devota, / Jogundas, Vėjūna
28. Valeras, Kina, / Gedautas, Nijolė
29. Pranciškus Salezas, / Girkantas, Žibutė
30. Adelmas, Adelgunda, / Milgaudas, Banguolė
31. Jonas Bosko, Luiza, / Eidigintas, Jaunega.

**“EGLUTĖ” SVEIKINA VISUS,
KURIE ŠVENČIA VARDINES!**